

Tatra Rally Zakopané

Cesta do Polska vedla nejprve přes Slovensko, kde jsme v Tatrách absolvovali výstup na 2494 m vysoký Kriváň. O tom píše jiný článek od Zbyňka Vaňury. Do Zakopaného (už jen 2 posádky) jsme proto přijeli zmožení a většina s namoženými svaly na nohou. Proto po příjezdu v neděli byla jen malá vycházka z campu „Pod Krokwia“ kolem známých skokanských můstků k ústí doliny Bielego a odtud uličkami Zakopaného zpět do campu. Na pondělí jsme bolavé nohy zatížili více. Trasa vedla přes celé město pod Gubalówku a pěšky nahoru po modré s nadějí že narazíme na nějaký hříbek. Hříbky nerostly, ale na Gubalówce si hlavně děti užily pouťové atmosféry na tomto kopci a zážitek pro ně byl i návrat dolů místní zubačkou. Do campu jsme volili cestu po hlavní ulici Zakopaného pěší zónou s nesčetnými stánky především s „oščepky“, obchody, restauracemi a dalšími lákadly na kapsy turistů. Koncentrace lidí na této ulici je na naše poměry neskutečná. Večer v campu nás čekalo překvapení. Na předváděčku a posezení u grilu nás pozvala firma prodávající obytná auta VW. Pohoštění bylo opravdu bohaté, vybavení předváděných dvou verzí aut nás také příjemně překvapilo.

Na úterý byl naplánovaný hlavní výlet a to na nejznámější vrchol polské části Tater na Giewont do výšky 1905 m. Bolest už odcházela, a tak jsme vyrazili čtyři dospělí (děti se toulali po Kuźnicích). Na začátku na Kuźnicích jsme zaplatili poplatek za vstup do Tater (normální 4 Zł, slevněný 2 Zł) a pak již nahoru přes chatu Na Kondratowej Hali do Kondrackeho sedla. Po malém odpočinku následovala poslední část i s použitím řetězů v úplném závěru. Vyšplhali jsme k symbolu hory (a také Zakopaného) – mohutnému 15 m vysokému kříži z ocelové konstrukce. I dolů se šlo druhou stranou po řetězech zpět do sedla. Odtud na další horu – Kopu Kondracku do výšky 2005 m. Výstup je zde ale jednodušší i když také dá zabrat. Poslední část túry vedla po hřebeni na Kasprowy Wierch na kabinovou lanovku. Kupodivu jsme nemuseli čekat ve frontě a mohli hned dolů do Kuźnic, kde nás již čekali děti s „tetou“ Martou. Únava byla již taková, že jsme se rozhodli poslední 3 km do campu dojet taxíkem (za 3 Zł na osobu).

Středa byla zase odpočinková. Z campu pěšky do Kuźnic a odtud na kopec na klášter Albertynow. Zpět stejnou cestou. Odpoledne jsme se rozloučili s posádkou Pernických, které již čekaly ve čtvrtek v práci.

Ve čtvrtek jsme zvolili trasu z campu do doliny Bielego a pak po černé značce na chatu PTTK Kalatówki. Odtud jsme sešli do Kuźnic a pěšky do campu. Samotná dolina Bielego nás velice příjemně překvapila. Krásná romantická procházka po pěšině kolem Bielego potoka, který po skalnatém dnu teče po nesčetných vodopádech pod kterými vymlela různě hluboké „hrnce“ nás nadchla. Při další návštěvě Zakopaného jsme si proto již teď naplánovali trasy i do dalších dolin vedoucích do Tater. Večer nás pořadatelé pozvali na společnou večeři do restaurace v campu. Celkem se zlotu zúčastnilo 16 posádek z Polska + 2 naše. To představovalo 56 účastníků z Polska a 7 z Rožnova.

